

ARNHEMSCHE COURANT.

WOENSDAG 27 SEPTEMBER.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, voor elke vijf regels, f1.00, en voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Arnhemsche Courant en de grondwets-herziening.

III.

Over het artikel der koloniën spreken wij begint de *Nieuwe Rotterdamse Courant* met het maken der aanmerking: »Over deze onderwerpen» wetgeving en de finantiën der koloniën is het ontwerp der commissie uitermate zwak.» Hierin volkomen juist, de *Nieuwe Rotterdamse* inkomende, (1) vragen wij of dit een motief is om het ontwerp van het ministerie aan te nemen, van hetwelk de *Nieuwe Rotterdamse* zegt: »Inzake zijn de bepalingen over de koloniën lang niet zoo als wij die hadden gewenscht?» en over hetwelk zich eenige dagen vroeger aldus liet: »De ontwerpen van grondwets-herziening zijn het gebrekkigste, ten aanzien onzer koloniën. Wat de finantiële verantwoordelijkheid betreft, mogen in de ontwerpen meerdere waarborgen zijn gegeven; met betrekking tot de wetgeving over het algemeen is de verbetering, die ontegenwoordige grondwet onderging, niet groot. Een minister met autocratische denkbeelden bezielde, zal nog meer dan genoegzaam middelen vinden, om aan zijne heerschacht bot te vieren.» Echter vindt de *Nieuwe Rotterdamse Courant* daarom in die artikelen »volstrekt nog geene redenen om de verwerping der aangenomene ontwerpen te wenschen,» omdat »de weg daarbij is opengelaten, om van de gewone wetgevende magt alles te verkrijgen, wat nuttig en noodzakelijk mogt zijn.»

Dit dunkt ons eene zonderlinge reden. Men betoogt het aannemelijke concept-grondwet, omdat die grondwet wat zij zelve had moeten regelen op de schouders van den gewonen wetgever geschoven heeft. Op die wijze redenerende, heeft men in het geheel geene grondwet nodig. Wanneer die grondwet de beste is die

zelve het minst regelt en het meeste overlaat aan de wet, dan is die Staat het best georganiseerd waar alles aan den gewonen wetgever is overgelaten, van wien men, volgens de *Nieuwe Rotterdamse Courant* alles kan verkrijgen, »wat nuttig en noodzakelijk mogt zijn.» Volgens onze wijze van zien, is eene grondwet juist daarvoor om de hoofdbeginselen van het Staatshuishouden volledig, in hunne gansche uitgestrektheid, ondubbelzinnig en opregt tot den grondslag te leggen, op welken de wetgever het gebouw verder moet optrekken; om de regten en bevoegdheden te waarborgen en te verzekeren, die men niet aan de veranderlijkheid der gewone wetgevende magt en de verschillende inzichten van het wisselend regerings-personeel kan overlaten. Eene grondwet, die aan deze vereischen niet voldoet, deugt niet en getuigt tegen hare makers. Eene grondwet is niet alleen slecht omdat zij verkeerd regelt; zij is het evenzeer wanneer zij niet regelt; zij is het evenzeer wanneer zij slechts ten halve regelt, of, onder den schijn van zelve te regelen, de regeling aan eene andere magt opdraagt. Grondwetgevers, die zich aan dergelijke feil schuldig maken, geven getuigenis en van onbekwaamheid, en van onopregtheid. Van onbekwaamheid omdat zij toonen niet te weten welk beginsel zij moeten volgen; van onopregtheid omdat zij den schijn aannemen te geven, wat zij niet geven willen of niet geven durven. In plaats van eene partij, welke dan ook, te kiezen en een beginsel voorop te stellen waardoor zij in de gelegenheid wierden gesteld, bij de discussiën, te overtuigen of overtuigd te worden, geven zij de voorkeur aan eene halfslachtige, niemand bevredigende bepaling, met de meest mogelijke behoedzaamheid gesteld, opdat niemand er zich te zeer aan ergeren mogten met de voorspiegeling in het yerschiet van eenen lateren, meer verstandigen of meer doortastenden wetgever, die misschien kans zal zien er wat beters van te maken. Inderdaad is dit echter eene illusie. Welke reden heeft men om te onderstellen dat een gewoon wetgever zal aandurven, want de grondwetgever niet aandurfde? Of zijn die gewone wetgevers mannen van meer doorzicht of meer vastberadenheid dan de grondwetgevers? Welnu, laten dan die gewone wetgevers tevens onze grondwetgevers zijn. Maar hoe dan, zoo onze grondwetgevers naderhand onze gewone wetgevers zijn geworden? zullen zij dan meer doorzicht, meer vastberadenheid hebben? Wan-

neer zij dan goede beginselen voor de kolonie-regering weten te stellen, waarom nu niet?

De *Nieuwe Rotterdamse Courant* hecht er veel aan, dat voortaan de wijze van beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen bij de wet zullen worden geregeld. »Zonder dit,» zegt zij, »hadden alle budgetten en alle rekenwetten niets tot verzekering van een goed bestuur van 's rijks finantiën gebaat.» Eilieve, laat ons de phrase omkeeren: Zullen, zonder het regt om de begrooting vast te stellen, d. i. zonder het onderzoek van de raming der uitgaven, en zonder rekenwet, d. i. zonder het onderzoek of, binnen die raming, te regt is uitgegeven, de regeling van de wijze van beheer en de verantwoording volgens die, buiten medeweten of toestemming der wetgevende magt opgemaakte, begrooting veel waarborg geven voor een zuinig en ordelijk finantiël bestuur?

Omtrent het kiesstelsel voor de Tweede Kamer kunnen wij zeer kort zijn. Wij gelooven met de *Nieuwe Rotterdamse* dat de bedenkingen tegen dit punt niet van zoo groot belang zijn, om tot afstemming te moeten leiden.

Over de samenstelling der Eerste Kamer sprekende, zendt de *Nieuwe Rotterdamse* weder de opmerking vooruit: »De samenstelling der Eerste Kamer was bij het ontwerp der commissie hoogst gebrekkig,» (een oordeel waarmede wij het in allen deele eens zijn), doch zij is eerlijk genoeg er onmiddellijk op te laten volgen: »Bij de aangenomene ontwerpen is de samenstelling niet veel beter,» waarmede wij weder volkomen instemmen, het aan ieders verbeelding overlatende, de gevolgtrekking te maken wat niet veel beter dan hoogst gebrekkig is. Maar wij erkennen, dat het ons trof zulk een argument aan te treffen in een betoog over het aannemelijke der voorgedragene herzienings-ontwerpen en als een voorbeeld van het onverstandig gedrag der *Arnhemsche Courant*, die de aanneming van deze ontwerpen afraadt.

De proefnemingen der ministers over die Eerste Kamer zijn wel het sprekendst bewijs hoe rijk gesorteerd hun Magazijn van constitutionneele waren is. Eerst beproefden zij eene vertegenwoordiging van rijke landeigenaars op te rigten, verkozen rechtstreeks door de kiezers. Toen dit echter niet vlotte, staken zij hun eerste plan weder in den zak, tastten wat dieper en haalden nu eene andere Eerste Ka-

(1) De president der Commissie over hare werkzaamheden sprekende, zegt: »Ik erken, dat hare aanbevelingen mij op geen punt zoozeer, als op de koloniën» hebben te leun gesteld. Met de eerste ineen kwam men tot aanneming der drie nieuwe alinea's van art. 56; opgesteld, elk ziet dit steeds onder den indruk van denzelfden schroom. »Men angst, de wijze menschen zeggen voorzigtig, welke aan een rond stelsel van koloniewetgeving zoo lang in den weg was; een angst, »dat door een onjuist denkbeeld der betrekking van wetgeving tot bestuur gedreven, in den wetgever bijkans den vijand der koloniën zag. De Commissie, al waagde zij nog een paar schreden verder dan het verslag der Kamer, bleef, niet redelijker dan deze, halverwege staan.» Bijdrage tot de herziening der grondwet, van mr. J. R. THORBECKE, bladz. 24.

mer voor den dag, zamen te stellen bij niet-regtstreeksche keuze door de Provinciale Staten, terwijl zij op hetzelfde oogenblik verklaarden, dat die Provinciale Staten onbekwaam en ongeschikt waren vertegenwoordigers te kiezen, omdat alle vertegenwoordiging niet gekozen door het volk eene fictie is. In één punt echter bleven zij zich gelijk. Hoewel nu nog een trap verder van de natie verwijderd, zullen de Eerste Kamerheeren toch zitting nemen voor den tijd van negen jaren, natuurlijk behoudens het regt van herkiezing.

De Nieuwe Rotterdamsche Courant rekent eene Eerste Kamer niet der moeite waardig om daarvoor een herzienings-ontwerp te verwerpen. Maar is een ligchaam in den staat dat geenerlei nut doet niet daardoor reeds schadelijk? Mag men, wanneer men opregt en te goeder trouw wil handelen eene instelling helpen invoeren, voorgesteld onder het beweren dat zij nuttig en noodzakelijk is, terwijl men reeds bij voorraad in gemoede overtuigd is dat zij niet of verkeerd zal werken? Laat ons stellen dat niet veel beter dan hoogst gebrekkig in kracht gelijk staat met zeer gebrekkig, meent men dan vrijheid te hebben aan de eigenlijke vertegenwoordiging nog eene bijverteenwoordiging toe te voegen, die men reeds vóór hare geboorte als zeer gebrekkig bestempelt?

Buitenlandsche berigten.

HONGARISCHE.

Pesth, 27 sept. Gisteren avond bragt eindelijk de koerier van Weenen de tijding, dat de Koning het ontslag van het ministerie aangenomen en Bathany tot minister-president benoemd had. Des avonds verscheen Bathany in de rijks-vergadering, te midden van de neerslagtige afgevaardigden en verklaarde, dat hij zijne benoeming niet zoude aannemen, aangezien men te Weenen zijne voorwaarden niet aangenomen had, en daar het buitendien moeilijk was ministers te vinden, die aan allen voldeden. De afgevaardigden drongen echter bij hem aan, om de onderhandelingen, die hij te Weenen begonnen had, te laten varen. Bathany onderwierp zich aan dien algemeenen wensch en maakte reeds dadelijk een gedeelte van de door hem te volgen politiek bekend. Ik zal Jellachich beletten, sprak hij met eene krachtigstem, Hongaarsch bloed te vergieten; zal hij desniettemin willen voortrukken, dan zal ik de hoofdstad door hem laten belegeren, wij zullen die weten te verdedigen. Deze verklaring werd met geestdrift ontvangen. Kossuth sprak in gelijken geest en de opgewondene afgevaardigden geleidden Bathany naar zijne woning. Reeds heden morgen heeft hij de namen der 7 door hem gekozen ministers bekend gemaakt.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 22 sept. Heden in den vroegen morgen zijn de lijken van een 40tal op de barrikaden gesneuveld insurgenten, in alle stilte uit het hospitaal, waar zij ter herkenning, sedert den 19den dezer ten toon gesteld waren, naar het buiten de stad gelegen kerkhof vervoerd, en ter aarde besteld. Onder dezelfde bevonden zich weinigen, die hier ter stede woonachtig waren. In dit zelfde hospitaal bevinden zich thans een zestigtal, meestal zwaar gewonden; velen, die slechts ligte kwetsuren hebben ontvangen, houden zich hoogst waarschijnlijk schuil en hebben van de eerste verwarring gebruik gemaakt om zich te verwijderen. Alle maatregelen zijn echter genomen, om hunne tegenwoordige schuilplaats te ontdekken en hen in de handen der justitie te leveren. Het getal der gearresteerden bedraagt reeds bijna 200, die alle naar Ments zijn vervoerd waar zij voor eene militaire commissie te regt zullen staan. In den jongsten nacht zijn weder een aantal nieuwe arrestatiën bewerkstelligd, waaronder ook eenige medepligtigen aan den moord van den prins Lichnowsky en generaal von Auerswald; het zijn arbeiders uit een wapenfabriek in een naburig stadje gevestigd. Dat het communisme bij den jongsten opstand eene groote rol heeft gespeeld, blijkt uit de omstandigheid, dat men bij eenige der gearresteerden naamlijken heeft gevonden van rijke bankiers en particulieren, die bestemd waren om geplunderd te worden. Het is een bekend feit, dat weinige uren voor het uitbarsten van den opstand, een der aanvoorders tot zijne aanhangers gezegd heeft: »van

daag gaat het op de geldzakken los." Het is alzins waarschijnlijk, dat deze aanvoorders zich van dit middel bediend hebben, om het vreemde gespuis, dat op dien dag bij duizenden herwaarts is gekomen, voor hun eigenlijk plan te winnen, door de hoop op plundering. Het geregeld onderzoek, dat ijverig voortgezet wordt, zal weldra nadere oplossing kunnen geven nopens den zamenhang en het eigenlijke doel dezer afschuwelijke onderneming, waarbij ook vele onschuldigen het leven hebben verloren. In onze stad heeft thans weder alles zijne vroegere vreedzame houding aangenomen; de bivouacs zijn meestal verdwenen, met uitzondering aan de onderscheidene barrières der stad en voor de hoofdwacht, waar dezelve voorloopig nog in stand worden gehouden. Naar men verneemt zal aanstaaenden zondag eene groote parade of revue gehouden worden over het bijna 10,000 man sterke garnizoen.

Frankfort, 23 sept. In den afgelopen nacht ontving men hier de tijding, dat Heckers partijgenoot, Struve, in den avond van den 21sten met een vrijkorps uit Bazelland een inval in het Badensche bovenland gedaan heeft en tot Schliengen voortgerukt is. Daar heeft hij de republiek geproclameerd. De eerste berigten schatten de sterkte van zijn korps op 3000 man. Luidens latere tijdingen moet het korps slechts 3- à 400 man sterk zijn, wier eerste heldendaden bestonden in het plunderen van onderscheidene diligences. Reeds waren gisteren uit Karsruhe aanzienlijke korpsen naar het bovenland vertrokken, om den opstand meester te worden. Gedurende dezen geheelen dag vertrokken langs den Main-Necker-spoorweg Oostenrijksche, Pruisische en Groothertoglijk-Hessische troepen naar het Groothertogdom Baden, om den opstand almede te bestrijden. Ter vervanging dezer troepen worden nog heden avond 1000 man Oostenrijksche troepen en onderscheidene Pruisische detachementen uit Maintz hier ter stede verwacht.

6 Ure des avonds. Uit Baden is niets nader bekend van belang. De voorhoede van Struve's korps stond nog te Schliengen en houdt met 2 kleine stukken geschut het station van den spoorweg aldaar bezet. Ook moet dat korps uit Frankrijk met 8 à 9000 man versterkt zijn. Bij de bevolking vond het echter geene sympathie, zoodat deze dolzinnige opstand weldra geheel ten onder gebragt zal zijn.

— Er is een ernstig geschil ontstaan tusschen Zwitserland en Oostenrijk, vermits maarschalk Radetzky de bewoners van het kanton Tessin verwijt, dat zij de plannen der uitgewekenen van Lombardije begunstigen. Reeds is de gemeenschap tusschen dat kanton en Lombardije opgeheven. De landdag heeft 20,000 man troepen naar de grenzen van Lombardije gezonden en in eene naar Weenen gezonden nota verklaard, dat elke poging van Radetzky om de communicatie te stremmen, als een casus belli zou worden aangezien.

— Een brief van St. Petersburg heeft de tijding aangebragt van een opstand aldaar, die echter spoedig is gedempt. Daar de cholera hevig woedt en vele slagtoffers maakt, vooral onder de lagere klasse, had zich het gerucht verspreid, dat het gouvernement de zieken liet vergifigen, om zich spoedig van hen te ontdoen. Men sloeg tot muilen over en drie barrikaden werden opgericht. Het schieten zou juist een aanvang nemen, toen de Keizer te paard aankwam en bemerkte wat er te doen was. Aanstonds steeg hij af, klauterde op de barricade en gaf te kennen dat hij de menigte wilde toespreken. Straks viel het volk op de knieën met gevouwen handen als om te bidden.

»De cholera, kinderen!» sprak nu de Keizer, »is eene straf van God, eene bezoeking die Hij den menschen oplegt en die men met gelatenheid moet dragen. Al wat men u heeft wijs gemaakt, zijn loutere verzinsels van de vijanden des volks.»

Toen nu twee van de insurgenten den Czaar wilden antwoorden, beval hij eenvoudig dat de anderen deze twee belhamels bij den kraag zouden vatten; daarop gaf hij last dat de militairen zouden heengaan, en nu brak het volk zelf zijne barrikaden af, bragt de twee belhamels naar de gevangenis, en het oproer was gestild.

— Om het tellen der stemmen betreffende de nieuwe Bonds-constitutie gemakkelijk te maken, besloot men te St. Gallen dat de voorstemmenden de vergaderzaal (de kerk) zouden verlaten en dat de tegenstemmenden zouden blijven zitten. Nu stonden er 1040 van de aanwezigen op en verlieten de kerk, en na verloop van weinige minuten, bemerkte de heer Leonard Gmür dat hij eenzaam en verlaten alleen als tegenstemmende in de kerk was blijven zitten. Het talrijk op de gaanderijen aanwezige publiek jowde hem lagchende uit, zoodat de heer Gmür zich gedwongen zag mede de kerk te verlaten.

Frankfort, 24 sept. Eene door de afgevaardigden der linker zijde voorgenomene lijkplegtigheid moest op bevel van hooger hand uitgesteld worden. Tevens werd heden morgen voor het deelnemen aan optogten, oploopen en verdere verbodene vereenigingen gewaarschuwd en in geval van overtreding met het standregt bedreigd. Al de militairen waren heden reeds vroeg in den morgen, van geschut voorzien en gereed om op te trekken, op de voornaamste pleinen vereenigd. De naar de naburige plaatsen gezondene troepen kwamen heden

alhier weder terug. De ontwapening heeft overal plaats gevonden. In Bockenheim zou in den vorigen nacht op de troepen geschoten zijn, waarop eenige huizen bestormd en de schuldigen gevangen zijn genomen.

De eerste morgentrein van Heidelberg is heden niet aangekomen. Volgens sommigen zouden de rails bij Weinheim opgebroken zijn; volgens lateretijdingen zou het verongelukken van den trein bij Weinheim door eene ontploffing zijn veroorzaakt, waardoor hij van eene hoogte van 10 à 12 voeten naar beneden stortte. De beide locomotieven hebben gedeeltelijk door de vlammen, gedeeltelijk door den schok zoo veel geleden, dat zij niet meer gebruik konden worden, vijf ledige passagiers-wagens zijn echter letterlijk verbrijzeld. De machinisten hebben weinig geleden. Men meent zooveel te minder aan boos opzet te mogen twifelen, daar reeds in den loop van gisteren op de machinisten en conducteurs van den met militairen naar het Badensche Bovenland gaanden trein geschoten is.

Keulen, 23 sept. Er begint hier weder een onweder te broeijen. Aan den eenen kant verwekt het benoemd zijn van het ministerie Pfuel, met veronachtzaming der bede om dat van Waldeck, veel misnoegen en aan den anderen kant heerscht hier groote verontwaardiging over de gebeurtenissen te Frankfort en over de besluiten door de democratische vereeniging alhier genomen om zich aan die van de Frankforter vereeniging aan te sluiten, tot het voor landverraders verklaren van die leden van den Duitschen rijksdag, die zich niet tegen den wapenstilstand hebben verzet, en om bovendien te verklaren dat de barricaden-mannen te Frankfort wel van het vaderland hebben verdiend. Deze besluiten verwekken der vereeniging zoo vele vijanden dat er reeds van gesproken wordt, om onder de leiding van Raveaux en Borchorst, die zich hier bevinden, een tweede democratisch genootschap op te rigten, om het aan het tegenwoordige tegenover te stellen.

ENGELAND.

Volgens de laatste uit Dublin ontvangen berigten van den 22sten dezer, was in den staat van zaken aldaar geene verandering gekomen. De regering had gelast dat een zestigtal van de minst schuldige staatkundige gevangenen uit de gevangnissen zouden worden ontslagen, onder voorwaarde, dat door hen een voldoende borgtocht wierd gesteld voor hunne verschijning voor de speciale commissiën, aan welke de behandeling van hun proces zou opgedragen worden. De speciale commissie, voor welke de heeren Smith O'Brien, Meagher, O'Donoghue, M'Manus, Leyne en andere aanvoorders in de laatste plaats gehad hebbende onlusten terecht moeten staan, had den 21sten te Clonmel hare werkzaamheden begonnen. Den vorigen middag waren de leden van het geregtshof, door eene sterke afdeeling ruitersrij begeleid, van Thurles in die stad aangekomen. Ook hadden verscheiden gezworenen, die door de commissie opontboden waren, zich daarheen begeven. Daar men niet zonder reden beducht was geweest, dat deze op hunnen togt naar Clonmel door de rondzwervende benden, welke zich steeds in de nabijheid van die stad bevinden, aangevallen en verontrust zouden worden, waren uitgebreide voorzorgmaatregelen genomen, ten einde alle pogingen van kwaadwilligen te verijdelen. Ten gevolge daarvan hadden niet de minste ongeregeldeheden op de wegen, die naar de stad leiden, plaats gehad, en waren zoowel de gezworenen, als een groot aantal vreemdelingen, die uit nieuwsgierigheid wegens de belangrijtheid van het regtsgeeding derwaarts gelokt werden, zonder de minste stoornis te ontmoeten, te Clonmel aangekomen. De gevangenen, welke tot dusverre te Dublin in verzekerde bewaring waren gehouden, waren den 19den van daar per spoortrein naar Thurles en verder met een postrijtuig naar Clonmel vervoerd. In de stad heerschte eene groote gisting, maar men hoopte dat het regtsgeeding geregeld zou kunnen afloopen, en dat de nog rondzwervende opstandelingen het niet zouden durven wagen, een aanslag te doen, ten einde den voortgang van hetzelfde te verhinderen. De oproerige benden, die de districten Waterfort en Tipperary en bepaaldelijk de bergen bij Clonmel en Carrick verontrustten, waren in den laatsten tijd minder stoutmoedig dan vroeger geweest, en men koesterde de hoop dat zij binnen kort geheel uiteen gedreven zouden zijn. Een der aanvoorders, O'Mahony, aan wiens in-hechtenisneming der regering veel gelegen ligt, had tot nog toe aan zijne vervolgers weten te ontsnappen.

Londen, 23 sept. Het departement van marine zal eerstdaags groote bezuinigingen ondergaan, zoo in personeel als in materieel; wat de schepen betreft, hiervan zullen 14 buiten dienst worden gesteld en geene nieuwe commissiën gegeven, tenzij onvoorziene gebeurtenissen tot het tegendeel deden besluiten.

— De bevolking van Londen bedraagt thans 2,172,386 en wordt tegen 1850 op 2,240,289 geschat, te rekenen naar de vroegere verhouding van vermeerdering. Dit verbazend getal baart, met betrekking tot de groote menigte armen, die het bevat, niet weinig zorg, en bekende kundige mannen zijn voortdurend bezig met middelen te beramen, om ten minste door gezondheidsmaatregelen de gevolgen van armoede eenigermate te voorkomen. Er wordt thans veel geschreven over de vermeerdering van bevolking onder de arbeidende klassen, die in den regel spoer-

hij huwelijken, en wijst men op het voorbeeld van een Engelsch edelman, laatstelijk te Hindley gegeven, ter aanmoediging van de eerste vereischten in een huizegezin, namelijk spaarzaamheid. Sir Th. Pemberton Leigh gaf, bij gelegenheid van een feestmaal aan zijne werklieden, aan ieder twee ponden sterling in de spaarbank, met bijvoeging, dat hij verdubbelen zoude hetgeen door hen daarbij gevoegd werd, na verloop van eenen bepaalden tijd, zoo dat, indien een werkmán 1 pond bespaard had, hij 5 p. st. voor hem in de spaarbank zoude vinden, en geschonkene 2 p. st. ingesloten. — Deze handelwijze zegt de berigtgever verdient alom bekend, en indien mogelijk nagevolgd te worden, en zal dit eene betere uitwerking hebben dan onze predikingen en onzedelijke aanbevelingen van celibaat waardoor wij den kunstmatigen mensch dezer tegenwoordige kunstmatige wereld nog meer vernederen. Hetzelfde blad beveelt het bouwen aan van armen verblijven en gelooft dit eene betere speculatie, dan zich te ruïneren met het oprigten van onnoemelijke villa's en cottages, die overal, waar slechts een plekje frissche lucht te vinden is, in de omstreken van Londen tegen den horizon oprijzen.

Volgens de opgave van een Amerikaansch blad, getrokken uit het rapport van het patenten-bureau, bevatten de Vereenigde Staten thans 20,774,000 inwoners, met een vermogen, dat geschat wordt op 8,294,570,000 dollars: New-York is de rijkste stad, tellende 912 miljoen dollars, voor Pennsylvania 850 miljoen, Ohio 740 miljoen, Virginie 508 miljoen, Indiana 384 miljoen, Tennessee 380 miljoen, Kentucky 342 miljoen, Massachusetts 340 miljoen, Illinois 294 miljoen, Alabama 276 miljoen, Mississippi 256 miljoen, Zuid-Carolina 242 miljoen, Missouri 240 miljoen, Maine 240 miljoen, Maryland 193 miljoen, Louisiana 188 miljoen, New-Jersey 167 miljoen, Michigan 148 miljoen, Connecticut 132 miljoen, Vermont 120 miljoen, New-Hampshire 120 miljoen, Arkansas 60 miljoen, Texas 56 miljoen, Iowa 52 miljoen, Rhode Island 52 miljoen, Wisconsin 36 miljoen, Delaware 32 miljoen, Florida 30 miljoen, Colombia District 18 miljoen en Oregon 8 miljoen dollars.

BELGIE.

† Brussel, 24 sept. Met bevreemding las ik in de *Arnhemse Courant* van den 23sten een berigt uit Brussel, waarin gezegd wordt: »Het schijnt dat men voor de september-feesten eenige onlusten vreest. »Veertien à vijftien duizend werklieden moeten, zegt men, op 24 of 25 dezer, te Brussel eene ernstige demonstratie komen doen.» Wie de men is, die zulks zegt, begrijp ik niet; want uit alle oorden des lands zijn scharen van bezoekers heryaarts gestroomd om de feesten bij te wonen, hetgeen vermoedelijk niet het geval zou zijn, ware er iets van die te verwachten demonstratie bekend. Niet alleen zijn hier de talrijke logementen zoo vol, dat er reeds voor eenige dagen geene plaats meer te bekomen was, maar reeds voorgisteren werden er 8, 10, 12, 20 franken per dag betaald voor eene gemeenbildeerde kamer in particuliere huizen, voor den duur der feesten. Ook heerscht er, door de geheele stad, de meeste levendigheid en vrolijkheid; want de geheele stad wint aanmerkelijk, zoo door den arbeid, welken de voorbereidselen tot die feesten aan het werkvolk verschaffen, als door de vertoevingen welke de veelvuldige vreemden er thans maken. Gedurende de twee laatste weken zag men hier geen lediglopende werklieden meer op straat en stalden de winkels rijker en rijker voorraad uit; alles getuigde van welvaart, tevredenheid en rust. Waarlijk, wie hier eene demonstratie mogt willen komen maken, zou slecht ontvangen worden! Daarbij is de regering thans zoo populair, de dynastie geacht en bevestigd, dat elke poging van rustverstoring de allernieuwste en innigste verantwoordiging zou wekken. Wie, te Brussel, daaraan nog den minsten twijfel mogt koesteren, behoefde gisteren slechts een oogenblik het defileren der burgerwachten en der troepen voor het koninklijk paleis te hebben bijgewoond. — Nevens de koninklijke estrade, voor het paleis, waren aan beide zijden ruime estrades opgerigt voor het met biljetten begunstigde publiek. Zij werden meereendeels ingenomen door dames, die al den tijd dat de plegtigheid duurde — vijf uren — bleven staan; want om een grooter tal toeschouwers te kunnen opnemen, had men er stoel noch bank geplaatst; overal in de rondte waren de vensters dicht bezet en verdrong zich de menigte op straat. In het park, hetwelk vóór den aanvang der plegtigheid was gesloten geworden en tot haar afloop gesloten bleef, hadden zich vooraf zooveel nieuwsgierigen verzameld, dat de alleen aan de zijde des paleis vervuld waren met toeschouwers, die in tien à twaalf rijen op stoelen waren geklommen. En waarom? wat was er te zien? Een jubelend defileren der burgerwachten van Brussel, der deputatiën van de verschillende andere burgerwachten des rijks, van de onderscheidene wapenen des legers voor het gewoone paleis, waar de Koning te paard, omgeven door zijne twee zonen, stond, en de Koningin met de jeugdige Prinses aan het balkon zat. Maar er was een aanhoudend groeten en juichen en jubelen; zoo opregt, zoo levendig, zoo algemeen, dat een ieder onwillekeurig geboeid hield. Het was iets zoo gewaand, zoo weldadigs, in dezen revolutionnair, stormischen tijd, eenen waardigen Koning, te midden van een gelukkig en dankbaar volk te zien.

FRANKRIJK.

Parijs, 23 sept. De berigten uit Messina loopen tot den 16den. Gelijk wij reeds vermoedden blijkt thans, dat de berigten van de vernieling zoowel als het verlies van manschappen, bij de beschieting en inneming dier stad, overdreven waren, daar het bovengedeelte (de helft der stad) weinig of niets geleden moet hebben. De generaal Filangieri heeft Messina tot eene vrijhaven verklaard en een wapenstilstand afgekondigd, van welken de opperhoofden alleen uitgesloten zijn: Melazzo, Catania en Syracuse hebben gecapituleerd; de Koning van Napels is alzoo van vier gewichtige punten meester, door welke hij in staat is talrijke troepen te doen ontscheppen. Intusschen heeft Koning Ferdinand afgezien van die voordeelen, welke hem bijna het bezit des eilands verzeckerden, en de aangeboden bemiddeling aangenomen, waarvan de grondslagen zijn moeten, dat Messina tot vrijhaven verklaard zoude worden, dat Sicilië zijn afzonderlijk en nationaal parlement, zitting nemende te Palermo, hebben zoude, en dat de geheele administratie Siciliaansch zoude zijn.

Frankrijk is thans in een tijd van afwachting, doch ieder wenscht dat die onbestemde en voorloopige toestand spoedig eindige. Er zijn echter maar twee middelen om daartoe te geraken, namelijk den generaal Cavaignac tot president' der republiek te verkiezen voor dat de constitutie geheel aangenomen is, — of het Keizerrijk te herstellen. Prins Napoleon wordt ieder oogenblik te Parijs verwacht. Reeds gisteren hadden vele nieuwsgierigen zich naar de toegangen tot de Nationale Vergadering begeven, in de hoop van hem te zien. Zijne politiek is eenvoudig: hij weet, dat de tegenwoordige republiek hem niet gaarne tot president zou benoemd zien, gelijk zij hem vroeger uit de Vergadering heeft verwijderd. Hij moet wachten tot de republiek hare batterijen ontbloot heeft. Maar die dag kon ligt het begin zijn van een hevigen strijd.

De verkiezingen zijn in de departementen even ongunstig niterallen voor het tegenwoordig bewind als de verkiezingen te Parijs. Op onderscheidene plaatsen hebben de legitimisten en orleanisten zich vereenigd.

Over het algemeen kan men veilig zeggen, dat Frankrijk warsch begint te worden van de republiek, ziende dat deze noch orde, noch welvaart, noch eene betere inrigting van het huishouden van den staat aanbrengt. Dus, wil men de openbare meening weder gunstig stemmen, dan behoort een ander systeem gevolgd en een ander ministerie aan het bewind gebracht te worden. Het republikeinsch gouvernement heeft zich het recht aangematigd Frankrijk te hervormen naar zijn zin; het dunkt echter een ieder eenvoudiger en regmatiger dat Frankrijk eerder in zijn gouvernement eene verandering brenge.

Men dacht evenwel, dat er, na de gemotiveerde orde van den dag over het plan van het Uitvoerend Bewind tot het zenden van regerings-commissarissen naar de departementen, geen sprake meer zijn zou van eenige verandering in het ministerie, en dat het kabinet, hoe dan ook, zijne werkzaamheden zou voortzetten. Thans schijnt het echter, dat de onderhandelingen tusschen den generaal Cavaignac en een zeker gedeelte der vertegenwoordigers eergister avond nog niet afgebroken waren. Velen dier vertegenwoordigers behooren tot de Montagne, ofschoon niet tot de overdrevenste leden dier clubs. Alles te zamen genomen, gelooft men dat nog niets is bepaald en dat voor het oogenblik, elke kabinetswijziging verschoven is.

Het verschijnsel, dat van 400,000 kiezers 160,000 geen gebruik hebben gemaakt van hun kiesrecht, toont aan hoezeer de bevolking ongerust en ontmoedigd is.

Volgens geruchten zou Lodewijk Napoleon morgen avond hier aankomen, en afstappen bij zijne nicht, Prinses Demidoff. Heden reeds belegende eene menigte nieuwsgierigen de toegangen tot de Nationale Vergadering, in de hoop van den Prins te zien; deze verwachting werd echter teleurgesteld.

Eergisteren en gisteren, avond waren hier uitgestrekte militaire maatregelen genomen, om de orde te handhaven. Enige personen schenen het plan gevat te hebben om een poging te doen van Lodewijk Bonaparte te houden. Een talrijke stoet zou met fakkels de boulevards langs trekken en vervolgens eene deputatie zich naar het hôtel van den chef van den ministerraad begeven hebben, om het buiten-werking-stellen der verbanningswet te vragen.

In de voorsteden Saint Antoine en Saint Marceau moet thans eene zekere gisting heerschen, daar er door het gouvernement reeds eenige voorzigtigheidsmaatregelen genomen zijn. In deze wijken is een verzoekschrift aan de Nationale Vergadering in omloop, waarin op de in-vrijheid-stelling van Raspail aangedrongen wordt; dit adres moet reeds ruimschoots van ondertekeningen voorzien zijn. De arbeidende klasse moet voornemens zijn zich naar de Nationale Vergadering te begeven, en daar het boven bedoelde adres in handen te stellen van daartoe bij voorbaat te kiezen vertegenwoordigers, die op hunne beurt op zich zouden nemen van het verzoekschrift lezing te geven. Of nu het voorgaande al of niet van grond ontbloot is, zeker is het, dat de posten langs de voorsteden Saint Antoine en

Saint Marceau verdubbeld zijn, en dat de gewapende korpsen binnen de hoofdstad in de kaserno geconsigneerd zijn.

In het departement der Haute Loire is generaal Rulhière verkozen, die tot de legitimistische partij behoort. De heer Chemballe heeft de zegepraal behaald op een kandidaat, die mede de legitimistische denkbeelden aankleefde. De heer Vandore, in het departement de l'Orne gekozen, is ook een legitimist, terwijl de heer de Genoude altijd nog veel kans heeft om te Montpellier benoemd te worden. Men ziet hieruit, dat de legitimistische partij nog steeds veld wint.

Er wordt thans, met bijgevoegde berekeningen, beweerd dat de socialisten, die geacht worden te Parijs een getal van 60 tot 70,000 stemgeregtigden uit te maken, geene hunner stemmen aan Louis Napoleon gegeven, maar ze alle tusschen Raspail, Cabet en Thore verdeeld hebben. Wat de departementen betreft, merkt men op, dat de legitimistische partij er zeer veel veld wint; verscheiden harer kandidaten hebben bij de jongste verkiezingen de overhand behouden. Overigens heeft zich ook daar vrij veel onverschilligheid omtrent het stemregt vertoond. In twee groote departementsteden b. v., te Bordeaux en te Rijsel, is in de eerste de heer Molé met 17,568, in de andere kolonel Négrier met 23,123 stemmen gekozen. Bij de vroegere verkiezingen had te Bordeaux de heer Billaut 129,951 en de heer Hanoye te Rijsel 211,047 stemmen gehad.

Het schijnt niet, dat de tot transportatie veroordeelden volkomen amnestie verwerven zullen; een voorslag der heeren Joly en Lagrange tot intrekking van het decreet van 27 juni is, in het comité dat voorloopig daarover oordeelen moest, verworpen. Het schijnt echter, dat men hun lot in zoover zal verzachten, dat men hen, in plaats van naar afgelegen gewesten, naar Algerië zal overbrengen en in zooverre het decreet, dat zulks verbood, zal veranderen. In het comité is als beweeggrond hiertoe aangenomen, dat eene verdere verzending te zware kosten zou met zich brengen. Men onderzoekt thans in het comité een ander voorstel, dat, om de geslagene vonnissen te doen herzien.

Gisteren heeft onder voorzitterschap van den heer Audry de Puyraveau het feestmaal plaats gehad, ter viering van den verjaardag der eerste Fransche omwenteling. Er waren nagenoeg 400 personen tegenwoordig, waaronder, volgens de *Reforme*, meer dan 150 volksvertegenwoordigers.

Na den afloop van het maal had eene collecte plaats, ten behoeve van de vrouwen en kinderen der getransporteerden, welke ongeveer 900 francs heeft opgebracht.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 25 sept. Uit Twenthe deelt men nopens de uitkomsten van den oogst voor dit jaar het volgende mede:

De garst en haver hebben over het algemeen eenen gunstigen oogst, ja zelfs boven verwachting opgeleverd.

De ons, door haren heerlijken bloei, zoo buitengewoon veel belovende boekweit, heeft, zoo op den zand- als veengrond, die belofte niet te leur gesteld. Begunstigd door het, voor haar, zoo gezegend weder; beveiligd voor ongelukken, die haar elders zoo geducht teisterden, levert zij eenen buitengewonen oogst op; terwijl haar meel door deskundigen geoordeeld wordt uitmuntend te zijn.

Later dan elders ontwaarde men in deze streek, op enkele aardappelen-akkers, de zoo gevreesde epidemie; aanvankelijk in eene geringe mate, stips-gewijze op het loof; doch eerlang brak dezelve meer algemeen uit, en daalde langs den stengel op de knol neder. Echter moet men zich niet voorstellen, alsof daardoor hier eene buitengewone schaarsheid van dezelve zoude ontstaan; integendeel oordeelt men op vrij goeden grond, dat er, door de menigvuldig bepote akkers, niet dat gebrek in zal heerschen, als men thans, wellicht, door eene verkeerde zucht gedreven, op eene vergrootte schaal, er zoo kunstmatig van verbreidt.

De vlaseelt, die hier nog niet weder die hoogte bereikt heeft, als in de jaren voor de invoering van de calicots-fabrieken, is dit jaar bijzonder voordelig geweest, en munt gunstig uit, zoo door hoeveelheid als deugdzaamheid.

De tuinbouw is uitmuntend en biedt eene ruime en aangename aanvulling, voor den minderen aardappelen-oogst, aan.

Mede onstug is de naweide. Ook kan men niet onopgemerkt laten voorbijgaan dat de reeds gezaaide rogge, ter afsnijding als voeder voor het vee, voordelig te voorschijn komt.

Eene doorgaande duurte en kooplust van het vee, die zich zelfs hier mede tot het pluimgedierte, als: hoenders, eenden en ganzen vooral voor het tegenwoordige, door eene sterke verzending der laatste naar elders, uitstrekt, werkten niet ongunstig op den stand van den landman, en deden er veel met voordeel in omzetten.

Uit dit een en ander mag men stellig afleiden, dat de afgelopen oogst onder de gezegendste van vele vroegere jaren mag gerekend worden; al is het dan ook, dat slechts een artikel minder gunstig en min

voldoend voorkomt; daar toch alle andere daarentegen eenen bijna dubbelen oogst opgeleverd hebben.

(Amst. Ct.)

's Gravenhage, 25 sept. Men zal zich herinneren de klagten, die zoo van de zijde der regering der stad Leiden, als van den kant van den kerkeraad aldaar, omtrent het voorgevallene in het Huiszittenhuis zijn aangeheven. De officier van justitie te Leiden heeft die klagten onderzocht, doch aan beide partijen te kennen gegeven dat er geene termen bestonden, om eene vervolging in te stellen en hen verwezen naar den gewonen burgerlijken regter ten einde hun wederzijds beweerd regt van eigendom op het Huiszittenhuis te doen uitmaken. De kerkeraad heeft zich met die uitspraak niet vereenigd, doch zijne klage op nieuw aan het Provinciale Hof in Zuid-Holland ingezonden. Thans verneemt men dat het gemelde Hof op den 20sten dezer heeft beslist, dat er in den tegenwoordigen stand der zaak geene genoegzame gronden bestaan, om aan het ingediend adres gevolg te kunnen geven, om eenige vervolging in te stellen of om eenige straf toe te passen.

— Bij besluit van den 19den dezer heeft Z. M. vastgesteld het berigt eener geldleening van f500,000, uitmakende de 5de serie der negotiatie van f8,000,000, tot goedmaking der kosten van de droogmaking van het Haarlemmermeer, ingevolge de wet van den 22sten maart 1839 (Staatsblad, no. 7). — Bij dit berigt wordt bepaald, dat de beschikking over de overblijvende f500,000, tot aanvulling van voorschreven kapitaal, in het jaar 1848 niet zal plaats hebben. De interest à 5 per cent in het jaar zal beginnen te loopen met den 1sten juli jl. De inschrijvingen zullen geopend zijn van den 2den tot en met den 4den oktober aanstaande. De inschrijvers zullen gehouden zijn, vóór of op den 15den oktober, 10 per cent van hunne aangenomen inschrijvingen te storten, waarvoor quitantiën zullen worden afgegeven, die bij het voldoen van den laatsten termijn als contant zullen aangenomen worden. Het eerste fournissement zal geschieden vóór of op den 1sten november aanstaande, 50 per cent, het tweede vóór of op den 15den december aanstaande, 50 per cent. Aan de gepatenteerde makelaars en commissionairs in effecten wordt voor provisie of courtage 1 per cent toegekend.

— Naar men uit 's Hertogenbosch schrijft, hebben in Noord-Brabant de rogge, tarwe en boekweit een gunstigen oogst opgeleverd. Vooral is het laatste gewas in dit jaar zoo uitmuntend uitgevallen, dat daarvan, volgens het zeggen van oude landlieden, bijna geen voorbeeld bekend is. (St. C.)

's Hertogenbosch, 24 sept. Wederom is er een adres aan Z. M. den Koning ingezonden om spoedig toch een begin met de werkzaamheden van het in deze streken zoo zeer verlangde uitwateringskanaal te maken.

Dit request is voorzien met 112 naamtekeningen van de voornaamste ingezetenen dezer stad; terwijl nog slechts dagen geleden requesten van de omliggende plaatsen voor het gezegde einde zijn opgezonden. Om aan het verlangen der ingezetenen te voldoen, ten einde meer en meer ook elders medewerking te erlangen, laten wij dit laatste adres, door de ingezetenen van 's Bosch alhier woordelijk volgen:

Aan Zijne Majesteit den Koning te 's Hage.

»SIRE!

»De ondergeteekenden allen inwoners der stad 's Hertogenbosch, belanghebbende bij de daargestelling van het uitwateringskanaal van Grave naar Geertruidenberg, wenden zich wederom tot uwe Majesteit, te kennen gevende, dat zij het zich niet langer kunnen ontveinen, eene teleurstelling te ondervinden in de volbrenging der zoo herhaaldelijk gunstig gedane toezeggingen, met betrekking tot het aanvangen en voltooien van dat kanaal.

»Sire! de winter toch is weder aanstaande en dra zal wederom een jaar verstreken zijn, dat met beloften is begonnen en met toezegging eindigen zal, zonder dat een stap voorwaarts gedaan is op den weg onzer lotsverbetering; edoch in hetwelk wij, even als de in- en opgezeten der Maaspolders met versnelde schreden den weg tot verarming en vernietiging hebben bewandeld.

»Het behoef geen betoog meer, dat het water ons tot die vernietiging leidt; neen, dit is eene waarheid, door uwe Majesteit en heeren ministers erkend, en beschouwen wij daarom alle redeneringen dienaangaande overbodig; alleen mogen wij de vraag stellen: wat is toch de reden, dat men ons tot ellende laat vervallen, wij, die even als andere getrouwe onderdanen onze offers gelijkelyk aan de schatkist brengen; die het vernielend element ten behoeve van de provincie Gelderland ontvangen, die zich zelfs konden redden, indien niet het reddingsmiddel mede in verband moest worden gebragt met de defensie-werken, waarbij het geheele rijk geïnteresseerd is.

»En dan Sire! hebben wij daarenboven regten, die wij, in vereeniging met de Maaspolders, voor niet minder dan f 65,000 hebben gekocht, het zijn de algeheele werking van den Baardwijkschen overlaat: ook in deze worden wij verkort, zij zijn en werden ons ontnomen tijdens wij generaliteitslanden waren, in strijd met het plan van den majoor-ingenieur de Roij, gevoegd bij het advies van den Raad van State van 19 december 1757 en de gesloten conventie

van 12 juni 1765. Zes jaren waren wij in het bezit van die geheele werking, toen dezelve werd gestremd, door het opwerpen van dammen en zomerkades, ten gunste van de zoogenaamde Langstraat, die destijds tot Zuid-Holland behoorde, ook dit onregt, Sire! blijft bestaan; die bepaalde jaarlijksche digting van den overlaat, brengt te weeg, dat wij in het voorjaar met een hoog oppervlakt belast blijven, hetwelk dan nog vermeerderd wordt door het herhaaldelijk doorsteken der dijken opwaarts gelegen, door gewapende benden landbouwers, die, uit nood en armoede gedrongen, zich zelve regt verschaffen.

»Tot heden, Sire! zijn dusdanige geweldadigheden niet beproefd, tot opening van den Baardwijkschen overlaat; wij wenschen ook dat het nimmer daartoe moge komen, dan, tot welke eind, leiden soms armoede en gebrek, bij het bewustzijn vooral dat de kwalen ontstaan door regtsverkorting.

»Het afweren derhalve van soortgelijke geweldpleging en te trachten te geraken tot het voorgestelde doel, zijn het streven van onderteekebaren, die op Uwer Majesteits regtvaardigheid vertrouwend, eerbiedig verzoeken, dat het Hoogstdezelve moge bevelen, dat aan den Baardwijkschen overlaat deszelfs algeheele werking worde gelaten, in afwachting der daargestelling van het beloofde kanaal van uitwatering.

»Hetwelk doende, enz.»

Land van Heusden en Altena, 24 sept. De oogst is hier zoo goed als afgelopen. Het gunstige weder in de jongste dagen is hiervoor zeer bevorderlijk geweest, en was oorzaak, dat de zomer-schoof, zoo als haver, gerst, paardebouwen enz. heerlijk is binnengekomen, en een voordeel gewas zal opleveren: alleen de klaver om te zaaijen is zeer slecht. In den bloeitijd van dit gewas had men dagelijks nat en ruw weder, hetwelk altijd eenen ongunstigen invloed op de zaadklaver uitoefent; men rekent dan ook algemeen, dat de opbrengst maar nauwelijks tegen de moeite van dorschen enz. zal kunnen opwegen. (N. R. C.)

Harderwijk, 23 sept. Den 5den oktober vertrekken van hier 120 onderofficieren en soldaten, onder het kommando van den majoor Hegie en begeleid door de heeren officieren Beelards van Emmighoven en Timmermans, alsmede doctor Frede, om met het schip Elisa Susanna, kapt. Dijkema, naar Oost-Indië te zeilen. Ook zullen een paar dagen later, met het schip Menado, nog 100 à 120 manschappen vertrekken, doch het personeel der heeren officieren is nog onbekend.

Binnenkort worden de 1000 man uit het leger, om als buitengewoon contingent naar de Oost-Indië te vertrekken, hier verwacht en er worden toebeidselen voor de ontvangst gemaakt.

(Overv. Weekbl.)

Arnhem, 25 sept. Het Journal du Limbourg van 26 augustus jl., behelsde het volgende artikel:

»De Staats-Courant deelt ons nog niet mede noch de redevoering van den heer Gerards, noch de redevoering van den heer Corneli. Wij zijn alzoo nog altijd in de onmogelijkheid, die redevoeringen openbaar te maken. Reeds vroeger hebben wij ons doen hooren over de traagheid, die de Staats-Courant aan den dag legt, bij de opname der handelingen van onze vertegenwoordiging. Sedert heeft de regering bijbladen in het licht doen verschijnen en heeft er verbetering plaats gehad. Doch deze verbetering is onvoldoende. Het volk, dat met de meeste belangstelling er naar uitzielt, het verslag van de werkzaamheden en verhandelingen zijner vertegenwoordigers in zijn geheel te kennen, heeft wel het regt, om zonder vertraging voldaan te worden. De Staats-Courant, met hare tegenwoordige samenstelling, is een onnuttig blad, waarvan het publiek geene dienst hoegenaamd trekt; en bij de uitgaven, die zij vordert, zou het zeer gemakkelijk zijn, om reeds des morgens dit geheele verslag der zitting van den vorigen dag te leveren. Dat men, gelijk in Brussel geschiedt, de werklieden den geheelen nacht late doorwerken. Die wijze van werken zou ook voor de gezellen voordelig zijn. Men mag hopen, dat het ministerie zijne aandacht vestigen zal op eene zoo billijke klage.»

Ten bewijze van de gegrondheid dezer opmerkingen van het Journal du Limbourg kan strekken, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal hare werkzaamheden geschorst heeft op zaterdag den 26 augustus, en dat het Bijblad der Staats-Courant eerst dezer dagen, en alzoo eene maand later, heeft medegedeeld een gedeelte van het verslag der zitting van donderdag 24 augustus, zoodat het zoogenaamde Bijblad, eene maand later, niet alleen niet bij, maar nog ten achteren is. Het verdient alzoo met grond den naam van NABLAD.

ARNHEM, 26 september.

In het nummer van ons Bijblad van heden deelen wij mede: 1o. Binnenlandsche berigten: Besluit van Z. M. van 19 dezer; de herhalingscholen; beslissing van het Prov. Hof in Zuid-Holland in zake van het Huiszittenhuis te Leiden; de heer Heckscher over Limburg; eene waarschuwing van een Limburger aan zijne katholieke geloofsgenooten; eene kaart van het toekomstig Duitschland; vier uit Noord-Amerika teruggekome Groningers. 2. Congres der vredesgezinden te Brussel. 3. Buitenlandsche berigten: Proclamatie van den Rijksbestuurder; samenstelling van een ministerie door von Pfuel: de mi-

nisters in de Nationale Vergadering; Italië; de toestand van Frankrijk; Napels; aanspraak van den Koning van België aan de officieren der burgerwacht. 4. Ingezondt Stukken: Klitten.

Mengelwerk.

Statistieke opgave der in 1848 gepensioneerde Nederlandsche ministers.

Datum.	Naam der gepensioneerden.	Pensioen.
25 Maart.	Mr. F. A. VAN HALL	f 5000
" "	J. A. H. DE LA SARRAZ	" 5000
16 Mei.	F. C. LIST	" 5000
30 "	H. BARON VAN ZUYLEN VAN NIEVELDT	" 5000
9 Juni.	J. O. BAUD	" 5000
1 Juli.	Mr. M. W. DE JONGE VAN CAMPENIS- NIEUWLAND	" 454
32 "	Mr. W. L. F. C. ridder VAN RAP- PARD	" 1722
7 Sept.	Graaf L. N. VAN RANDWICKE	" 2750
9 "	Mr. J. B. VAN SON	" 2080

f36,101.

(Vervolg hierna.)

Advertentiën.

Mr. M. J. VAN LÖBEN SELS
Notaris residerende te Zutphen, zal op Dingsdag den 10den October e. l. des namiddags ten drie ure in het Nederlandsche Koffijhuis aldaar, bij inzet veilen en 14 dagen daarna, zijnde den 24sten October volgende, ter zelfder uur en plaats bij finalen toeslag publiek verkoopen:

1o. Een HEERENHUIS, bevattende onderscheiden meest allen Behangen en van STOOKPLAATSEN voorzien vertrekken; voorts ruime ZOLDERS, KEUKEN, KELDER en verdere GEMAKKEN, staande binnen Zutphen, aan het beneden einde der Waterstraat, gemerkt Letter C, No. 68.

2o. Een HUIS en ERF, waarin eene Broodbakkerij wordt uitgeoefend, staande op het Oude Wand aldaar, gemerkt Letter E, No. 75.

3o. Een HUIS en ERF met daarachter zich bevindenden TUIN, in de Hoven onder Zutphen, toebehoorende aan en bewoond door STEVEN MAK-KINK.

Nadere informatiën ten kantore van voornoemden Notaris.

Verkoop van Ren- en Rijpaarden op het Loo.

De verkoop van PAARDEN aan de Stoeterij op het Loo, is UITGESTELD tot Zaterdag den 7den October 1848, op welken dag die verkoop zal plaats hebben des middags ten 1 ure, en bestaan zal uit:

11 Engelsch-, Duitsch- en Inlandsch-VOL- en HALFBLOED REN- en RIJPAARDEN.

Breeder bij programma's omschreven, welke van af Zaterdag den 30sten September eerstkomende te bekomen zijn bij den Notaris J. MULLER te Apeldoorn, bij den Heer F. STEERS op het Loo, en bij den Heer C. J. ANEMAET, Secretaris der Valkenjaag-Societeit, te 's Hage.

+++ De ondergeteekende heeft de eer zijnen
++ geëerden begunstigers bij deze te berigten,
+ dat hij hem verkrijgbaar is, in het groot en het klein, tot Fabriksprijzen:

Echte Zeijster Groene Zeep,

uit de Fabrijk van de GEBROEDERS VAN DER VEER en VAN KLOOSTER, te Zeijst.

Arnhem, den 26sten September 1848.

W. C. VAN DER HORST, Jr.

Marktprijzen.

NIMBORN, 25 sept. 1848.

Doordien de landman nog te vele bezigheden vindt in den veldarbeid, om geregeld te kunnen dorschen, was de aanvoer van alle graan-artikelen (met uitzondering der Boekweit) zeer klein, waardoor Tarwe goed afging: Jarige f9.25 à f10. Nieuwe f8.25 à f9.50. — Rogge ging van f5.25 à f5.75 goed van de hand. — Gerst was te weinig ter veil om geregeld handel te kunnen trekken; men heeft f3.75 à f4.25 besteed. — Boekweit zeer veel ter markt, houders bleven ferm vorige prijzen vorderen, en begonnen eerst later tot iets lagere prijzen los te laten, waartoe dan ook alles is opgeruimd; men heeft f4.25 à f5.25, naar qualiteit, besteed. — Haver ging van f2.50 à f3.25 vlg af. — Erwt en begerd: Graauwe f10.25 à f11.50, Groene f8.50 à f9.25.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 26 Sept. 0 El 8 Palm 0 Duim; gew. 0 D. gev. 5 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.